

Dosar nr.(...)

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL (...)

SECȚIA I PENALĂ

ÎNCHIEIERE

Ședința publică din data de 07 ianuarie 2019

Curtea compusă din:

PREȘEDINTE : (...)

JUDECĂTOR : (...)

GREFIER : (...)

MINISTERUL PUBLIC – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel (...) este reprezentat de **procuror (...)**.

Pe rol, se află judecarea cauzei penale având ca obiect apelul declarat de **Parchetul de pe lângă Judecătoria (...)** împotriva Sentinței penale nr.(...) din data de (...), pronunțată de Judecătoria (...) în Dosarul nr.(...), privind pe inculpatul (...).

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns intimatul inculpat (...), personal (*legitimat cu cartea de identitate seria (...) nr.(...), emisă la data de (...), atașată în copie la fila 30 din dosar*), aflat în stare de libertate, fără măsură preventivă și asistat juridic de apărătorul ales, avocat (...), în substituirea avocatului (...), din cadrul Baroului (...), în baza împuternicirii seria (...) nr.(...) și a delegației de substituire aferente (*atașate la filele 21 și 31 din dosar*).

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea, din oficiu, pune în discuție, conform art.475 din Codul de procedură penală, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: *Dacă regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, inclusiv sub aspectul revocării, este cel prevăzut de Codul penal 1969, indiferent de felul pedepsei aplicate pentru infracțiunea săvârșită în cursul termenului de încercare, și în cazul în care suspendarea condiționată a executării pedepsei a fost dispusă după intrarea în vigoare a Codului penal actual, ca efect al aplicării legii penale mai favorabile.*

Reprezentantul Ministerului Public susține că, potrivit art.475 din Codul de procedură penală, este admisibilă sesizarea pusă în discuție și solicită înaintarea acesteia către Înalta Curte de Casație și Justiție, întrucât chestiunea de drept menționată are legătură cu soluționarea pe fond a prezentei cauze.

Expunându-și punctul de vedere cu privire la această chestiune de drept, arată că, și în cazul în care suspendarea condiționată a executării pedepsei a fost dispusă după intrarea în vigoare a noului Cod penal, regimul acesteia, inclusiv sub aspectul revocării, este, potrivit art.15 alin.(2) din Legea nr.187/2012, cel prevăzut de vechiul Cod penal, fiind aplicabile, prin urmare, dispozițiile art.83 din acel cod, care nu fac nicio distincție în raport cu felul pedepsei aplicate pentru infracțiunea săvârșită în cursul termenului de încercare.

Consideră că, față de dispozițiile art.15 din Legea nr.187/2012, se aplică prevederile art.83 alin.(1) din vechiul Cod penal, în sensul revocării suspendării condiționate și stabilirii pedepsei prin cumul, indiferent dacă pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune este închisoarea sau amenda.

Solicită a fi avută în vedere Decizia nr.414/2016 a Curții Constituționale, prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.15 alin.(2) din Legea nr.187/2012 și art.83 alin.(1) din Codul penal 1969.

Concluzionând, susține că, potrivit dispozițiilor art.15 din Legea nr.187/2012, regimul suspendării condiționate este, în toate cazurile, cel prevăzut de vechiul Cod penal.

Apărătorul ales al intimatului inculpat arată că nu se opune sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea dezlegării chestiunii de drept invocate de Curte, fără a-și exprima un punct de vedere.

În continuare, **Curtea** pune în discuție suspendarea judecării cauzei, până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Reprezentantul Ministerului Public și apărătorul ales al intimatului inculpat, având pe rând cuvântul cu privire la acest aspect, solicită suspendarea judecării cauzei, până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

C U R T E A

În temeiul art.391 alin.1 din Codul de procedură penală, va stabili termen de pronunțare la o dată ulterioară dezbaterilor de la termenul de astăzi.

D I S P U N E :

Stabilește termen de pronunțare la data de 09 ianuarie 2019.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 07 ianuarie 2019.

PREȘEDINTE,

(...)

GREFIER,

(...)

Dosar nr.(...)

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL (...)

SECȚIA I PENALĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 09 ianuarie 2019

Curtea compusă din:

PREȘEDINTE : (...)

JUDECĂTOR : (...)

GREFIER : (...)

MINISTERUL PUBLIC – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel (...) este reprezentat de **procuror (...)**.

Pe rol, se află pronunțarea cu privire la **sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.**

Dezbaterile cu privire la această sesizare, pusă în discuție din oficiu, au avut loc la termenul de judecată din data de 07 ianuarie 2019 și au fost consemnate în încheierea întocmită la acea dată, care face parte integrantă din prezenta încheiere, fiind stabilit termen de pronunțare la data de astăzi.

Participanții: - apelant Parchetul de pe lângă Judecătoria (...)

- **intimat inculpat (...)** (fiul lui (...) și (...), născut la data de (...) în municipiul (...), județul (...), CNP (...), cu domiciliul în (...)), fără măsură preventivă, asistat juridic de apărătorul ales, avocat (...), din cadrul Baroului (...), în baza împuternicirii seria (...) nr.(...).

Obiectul judecătii: conform rechizitoriului din data de (...), emis în dosarul de urmărire penală nr.(...) al Parchetului de pe lângă Judecătoria (...), inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de **conducerea unui vehicul sub influența alcoolului, prevăzută de art.336 alin.(1) din Codul penal.**

Stadiul judecătii: **apelul** declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria (...) împotriva Sentinței penale nr.(...) din data de (...), pronunțată de Judecătoria (...) în Dosarul nr.(...).

CURTEA

Analizând actele și lucrările dosarului,

I. Constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor art.475 din Codul de procedură penală, motivat de faptul că:

1. Curtea de apel este investită cu judecarea cauzei în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor art.551 pct.4 și art.552 alin.(1) din Codul de procedură penală, care prevăd că hotărârea

pronunțată de această instanță, fie în sensul respingerii, fie în sensul admiterii apelului cu care a fost sesizată, este definitivă.

2. În speță, a fost identificată, din oficiu, o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, astfel cum va rezulta din expunerea succintă a cauzei, și anume:

Dacă regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, inclusiv sub aspectul revocării, este cel prevăzut de Codul penal 1969, indiferent de felul pedepsei aplicate pentru infracțiunea săvârșită în cursul termenului de încercare, și în cazul în care suspendarea condiționată a executării pedepsei a fost dispusă după intrarea în vigoare a Codului penal actual, ca efect al aplicării legii penale mai favorabile.

3. Chestiunea de drept enunțată este apreciată a fi nouă, deoarece, asupra acesteia, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat nici printr-un recurs în interesul legii, nici printr-o hotărâre prealabilă, potrivit art.474 și, respectiv, art.477 din Codul de procedură penală.

Sub acest aspect, se apreciază că, în ceea ce privește chestiunea de drept enunțată, nu este aplicabilă Decizia nr.13/2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală (*publicată în Monitorul Oficial nr.410 din data de 10 iunie 2015*), care, în opinia noastră, se referă la o altă situație, și anume aceea a unei suspendări condiționate a executării pedepsei dispuse anterior intrării în vigoare a noului Cod penal și, respectiv, a unei infracțiuni săvârșite în termenul de încercare tot anterior acelui moment, dar pentru care legea penală mai favorabilă este legea nouă.

4. De asemenea, chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 09 ianuarie 2019.

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin **rechizitoriul din data de (...)**, emis în dosarul de urmărire penală nr.(...) al Parchetului de pe lângă Judecătoria (...), s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de libertate, fără măsură preventivă, a inculpatului (...), sub acuzația săvârșirii infracțiunii de conducerea unui vehicul sub influența alcoolului, prevăzută de art.336 alin.(1) din Codul penal.

În fapt, s-a reținut că, la data de 04 aprilie 2016, inculpatul a condus un autoturism marca (...) pe un bulevard și pe două străzi din municipiul (...), având o îmbibație alcoolică de 1,20 g/l alcool pur în sânge.

Prin **Sentința penală nr.(...) din data de (...)**, pronunțată în Dosarul nr.(...), Judecătoria (...) (instanța sesizată cu judecarea în primă instanță a cauzei) a hotărât, în temeiul art.336 alin.(1) din Codul penal cu aplic. art.396 alin.(10) din Codul de procedură penală, **condamnarea inculpatului**, pentru infracțiunea anterior menționată, **la pedeapsa amenzii în cuantum de 10.000 lei**, determinată prin înmulțirea a 200 zile-amendă cu suma de 50 lei, corespunzătoare unei zile amendă.

Împotriva acestei sentințe, **a declarat apel, în termenul legal, Parchetul de pe lângă Judecătoria (...)**, care nu a criticat pedeapsa cu amenda aplicată inculpatului pentru infracțiunea care constituie obiectul judecății, ci, invocând dispozițiile art.15 alin.(2) din Legea nr.187/2012 rap. la art.83 alin.(1) din Codul penal 1969, exclusiv **pretinsa omisiune a primei instanțe de a dispune revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei de 8 luni închisoare, aplicată**

acestui prin Sentința penală nr.(...) din data de (...) a aceleiași instanțe (rămasă definitivă, prin neapelare, la data de 10 martie 2015).

Conform acestei sentințe, inculpatul a fost condamnat, pentru o infracțiune de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice, prevăzută de art.321 alin.(1) din Codul penal 1969 cu aplic. art.396 alin.(10) din Codul de procedură penală, săvârșită la data de 01/02 iunie 2013, la pedeapsa de 8 luni închisoare, dispunându-se suspendarea condiționată a executării acesteia, conform art.81 și urm. din Codul penal 1969, pe un termen de încercare de 2 ani și 8 luni, calculat de la data rămânerii definitive a hotărârii.

Potrivit dispozitivului aceleiași sentințe, instanța care a pronunțat-o a respins cererea Parchetului de schimbare a încadrării juridice a faptei în norma prevăzută de legea penală intrată în vigoare la data de 01 februarie 2014, respectiv din art.321 alin.(1) din Codul penal 1969 în art.371 din Codul penal actual, apreciind, prin prisma dispozițiilor art.5 din Codul penal, că legea penală mai favorabilă inculpatului era cea de la data săvârșirii infracțiunii.

Înăuntrul termenului de încercare anterior menționat, care s-ar fi împlinit la data de 09 noiembrie 2017, inculpatul este acuzat că ar fi comis, la data de 04 aprilie 2016, infracțiunea ce constituie obiectul judecății în prezenta cauză.

III. Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept au fost exprimate, în dezbaterile de la termenul din data de 07 ianuarie 2019, astfel:

1. Reprezentantul Ministerului Public a susținut, *invocând dispozițiile art.15 alin.(2) din Legea nr.187/2012, că, și în cazul în care suspendarea condiționată a executării pedepsei a fost dispusă după intrarea în vigoare a noului Cod penal, regimul acesteia, inclusiv sub aspectul revocării, este cel prevăzut de Codul penal 1969, fiind aplicabile, prin urmare, dispozițiile art.83 din acel cod, care nu fac nicio distincție în raport cu felul pedepsei aplicate pentru infracțiunea săvârșită în cursul termenului de încercare (închisoare sau amendă).*

2. Intimatul inculpat, fiind asistat juridic de avocatul ales, a fost de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, dar *nu a exprimat un punct de vedere.*

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Redarea normelor de drept intern apreciate a fi relevante în speță

- **art.15 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.187/2012 (pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009, privind Codul penal)**

„(1) Măsura suspendării condiționate a executării pedepsei aplicată în baza Codului penal din 1969 se menține și după intrarea în vigoare a Codului penal.

(2) Regimul suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute la alin.(1), inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969.”

- **art.16 alin.(1) din Legea nr.187/2012 (pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009, privind Codul penal)**

„(1) Măsura suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicată în baza Codului penal din 1969 se menține și după intrarea în vigoare a Codului penal, până la împlinirea termenului de încercare stabilit prin hotărârea de condamnare.”

- art.83 alin.(1) din Codul penal 1969

„(1) Dacă în cursul termenului de încercare cel condamnat a săvârșit din nou o infracțiune, pentru care s-a pronunțat o condamnare definitivă chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea condiționată, dispunând executarea în întregime a pedepsei, care nu se contopește cu pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune.”

- art.96 alin.(4) și alin.(5) din Codul penal actual

„(4) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, descoperită până la împlinirea termenului și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei.

(5) Pedeapsa principală pentru noua infracțiune se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor referitoare la recidivă sau la pluralitatea intermediară.”

2. Prezentarea jurisprudenței proprii instanței:

În jurisprudența Curții de Apel București, nu au fost identificate hotărâri prin care chestiunea de drept anterior menționată să fi fost analizată.

3. Opinia motivată a completului de judecată

Potrivit art.15 alin.(1) din Legea nr.187/2012, măsura suspendării condiționate a executării pedepsei, aplicată în baza Codului penal 1969, **se menține** și după intrarea în vigoare a Codului penal.

De asemenea, conform art.15 alin.(2) din Legea nr.187/2002, **numai în cazul suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute la alin.(1), deci a celei care se menține după intrarea în vigoare a Codului penal actual, regimul acesteia, inclusiv sub aspectul revocării, este cel prevăzut de Codul penal 1969.**

Prin urmare, **dispozițiile art.15 alin.(2) din Legea nr.187/2002 au un domeniu de incidență clar stabilit și precis limitat, fiind aplicabile exclusiv în situația în care, la data intrării în vigoare a noului Cod penal (01 februarie 2014), suspendarea condiționată aplicată în baza Codului penal 1969 era încă în ființă.**

Această concluzie se desprinde, fără echivoc, din interpretarea sistematică a textelor de lege anterior menționate, întrucât alin.(2) al art.15 din Legea nr.187/2002 face trimitere expresă la alin.(1), care se referă numai la suspendarea condiționată a executării pedepsei care **se menține** după intrarea în vigoare a noului Cod penal.

Or, în mod evident, **nu se poate menține decât ceea ce exista la momentul respectiv (data de 01 februarie 2014), deci o suspendare condiționată a executării pedepsei dispusă anterior aceluia moment.**

Altfel spus, conform dispozițiilor art.15 alin.(2) din Legea nr.187/2002, doar în cazul suspendării condiționate care era în ființă la momentul intrării în vigoare a noului Cod penal, **regimul acesteia, inclusiv sub aspectul revocării, este cel prevăzut de Codul penal 1969.**

Drept urmare, numai în acest caz, tratamentul sancționator este cel reglementat de art.83 alin.(1) din Codul penal 1969, respectiv dispunerea executării în întregime a pedepsei a cărei executare a fost inițial suspendată condiționat și adăugarea acesteia la pedeapsa aplicată pentru

noua infracțiune, săvârșită în cursul termenului de încercare, indiferent de felul acestei ultime pedepse (închisoare sau amendă).

Referitor la **natura dispozițiilor art.15 alin.(2) din Legea nr.187/2002**, acestea sunt **dispoziții tranzitorii**, astfel cum au și fost calificate în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, relevante fiind, sub acest aspect, considerentele Deciziei nr.3/2015 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală (*publicată în Monitorul Oficial nr.380 din data de 02 iunie 2015*).

În consecință, **aplicarea acestor dispoziții nu poate fi extinsă la alte situații decât aceea la care, în mod exclusiv și neechivoc, se referă** (o suspendare condiționată în ființă la data intrării în vigoare a noului Cod penal).

Pentru suspendarea condiționată dispusă în baza Codului penal 1969, ca efect al aplicării legii penale mai favorabile, după intrarea în vigoare a Codului penal actual, nu există nicio dispoziție legală care să-i reglementeze în mod expres regimul, inclusiv sub aspectul revocării.

În cazul unei astfel de suspendări, apreciem că nu se poate realiza aplicarea prin analogie a dispozițiilor tranzitorii ale art.15 alin.(2) din Legea nr.187/2002 - care, astfel cum deja s-a evidențiat, se referă, în mod exclusiv, prin trimiterea clară și neechivocă făcută la alin.(1), la o altă situație - dacă o astfel de aplicare, ce ar atrage tratamentul sancționator prevăzut de art.83 alin.(1) din Codul penal 1969, este în detrimentul inculpatului.

Extinderea, prin analogie, a aplicării unei norme cu privire la o situație nereglementată este, de principiu, prohibită în materie penală, aceasta fiind admisă, totuși, dacă este realizată în favoarea inculpatului.

Din această perspectivă, în lipsa unei reglementări exprese în lege pentru situația analizată, analogia în favoarea inculpatului nu poate opera decât în raport cu o instituție asemănătoare celei a suspendării condiționate, și anume suspendarea sub supraveghere, al cărei regim, indiferent de legea în baza căreia a fost aplicată (Codul penal 1969 sau Codul penal actual), este, sub aspectul revocării, cel prevăzut de art.96 alin.(4) și (5) din noul Cod penal.

Astfel, revocarea suspendării nu poate fi dispusă, conform art.96 alin.(4) din Codul penal, în cazul condamnării, pentru noua infracțiune, săvârșită în termenul de încercare (de supraveghere), la pedeapsa amenzii.

De asemenea, în cazul condamnării, pentru noua infracțiune, la pedeapsa închisorii, revocarea suspendării executării unei pedepse anterioare de cel mult 1 an, ar atrage aplicarea dispozițiilor art.44 alin.(2) din Codul penal actual, referitoare la pluralitatea intermediară, pedepsele contopindu-se, astfel, conform prevederilor de la concursul de infracțiuni, iar, în ipoteza unei pedepse anterioare mai mari de 1 an, aplicarea dispozițiilor referitoare la recidivă ar produce, potrivit art.43 alin.(1) din același cod, efecte similare cu cele prevăzute de art.83 alin.(1) din Codul penal 1969.

În acest sens sunt apreciate a fi aplicabile și dispozițiile art.10 din Legea nr.187/2012, întrucât noua infracțiune, datând din termenul de încercare, este săvârșită, prin ipoteză, sub legea nouă, astfel că tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni generate de comiterea acesteia trebuie aplicat potrivit legii noi.

În concluzie, opinia acestei instanțe este aceea că *regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, inclusiv sub aspectul revocării, nu este cel prevăzut de Codul penal 1969, indiferent de felul pedepsei aplicate pentru infracțiunea săvârșită în cursul termenului de încercare, în cazul în care suspendarea condiționată a executării pedepsei a fost dispusă după intrarea în vigoare a Codului penal actual, ca efect al aplicării legii penale mai favorabile, pentru acest regim urmând a fi aplicate, prin analogie, în favoarea inculpatului, dispozițiile din noul Cod penal, referitoare la suspendarea sub supraveghere.*

V. Dispozițiile completului de judecată

Față de considerentele anterior expuse, se va dispune, în temeiul art.476 alin.(1) rap. la art.475 din Codul de procedură penală, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept anterior menționate.

Potrivit art.476 alin.(2) din Codul de procedură penală, întrucât în prezenta cauză nu mai sunt acte de efectuat, se va dispune suspendarea judecării acesteia, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

PENTRU ACESTE MOTIVE

D I S P U N E :

În temeiul art.476 alin.(1) rap. la art.475 din Codul de procedură penală, *sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: Dacă regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, inclusiv sub aspectul revocării, este cel prevăzut de Codul penal 1969, indiferent de felul pedepsei aplicate pentru infracțiunea săvârșită în cursul termenului de încercare, și în cazul în care suspendarea condiționată a executării pedepsei a fost dispusă după intrarea în vigoare a Codului penal actual, ca efect al aplicării legii penale mai favorabile.*

În temeiul art.476 alin.(2) din Codul de procedură penală, dispune **suspendarea judecării cauzei**, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 09 ianuarie 2019.

PREȘEDINTE,

(...)

JUDECĂTOR,

(...)

GREFIER,

(...)